

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a Mgr. Martina Lachmanna v právní věci
navrhovatele: **JUDr. P. Š.**

proti

odpůrkyni: **Rada hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – usnesení odpůrkyně ze dne
1. 4. 2019, č. 542, ke změně zvýhodnění parkování vozidel s elektrickým a hybridním
pohonem v zónách placeného stání na území hl. m. Prahy,

takto:

- I. Návrh se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného usnesení odpůrkyně, které označuje za opatření obecné povahy. Tímto usnesením byla pravidla pro zvýhodnění vozidel na elektrický a hybridní pohon v zónách placeného stání zúžena tak, že se do budoucna budou vztahovat jen na vlastníky vozů splňujících podmínky pro přidělení registrační značky elektrického vozidla podle § 7b odst. 6 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.

2. Podle § 101a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s. ř. s.“) může návrh na zrušení opatření obecné povahy podat „*ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen opatřením obecné povahy*“. Podle § 4 odst. 2 písm. c) s. ř. s. do pravomoci soudů ve správním soudnictví spadá rozhodování „*o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem*“.

3. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 11. 2015, č. j. 9 As 207/2015 - 46, bodech 21 a 22, pokud akt napadený návrhem vůbec není opatřením obecné povahy, není dána pravomoc soudů ve správním soudnictví, a tedy je třeba návrh odmítnout pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

4. Usnesení odpůrkyně opatřením obecné povahy není. Došlo jím k nahrazení pravidel pro zvýhodnění vozidel s hybridním pohonem v zónách placeného stání, která odpůrkyně přijala dne 17. 4. 2018 usnesením č. 803. Tato pravidla doplňují ceník parkovacích oprávnění a karet v zónách placeného stání, jehož aktuální verze byla schválena usnesením odpůrkyně ze dne 18. 7. 2017, č. 1709, a tedy jsou materiálně jeho součástí.

5. Podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“) lze v nařízení obce „*vymezit oblasti obce, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy*“. Právě to odpůrkyně učinila nařízením č. 7/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se vymezují oblasti hlavního města Prahy, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy. Ceník parkovacích oprávnění a karet však není součástí tohoto nařízení.

6. Jak vyložil Ústavní soud v nálezu ze dne 18. 11. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 14/08, bodu 28, nařízení vydávané podle § 23 odst. 1 písm. a) zákona o pozemních komunikacích, je materiálně opatřením obecné povahy a jako takové musí být též přezkoumáváno. Zároveň však Ústavní soud uvedl, že ceník jednotlivých parkovacích oprávnění je materiálně právním předpisem a nikoliv opatřením obecné povahy. V návaznosti na tyto závěry Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 1. 2012, č. j. 9 Ao 8/2011 - 68, návrh na zrušení ceníku parkovacích oprávnění jako opatření obecné povahy odmítl. Závěry uvedené judikatury se vztahují též na nyní napadené usnesení odpůrkyně, jímž byla stanovena obecná pravidla zvýhodnění vozidel s elektrickým a hybridním pohonem. Tato pravidla jsou obecná, nemají konkrétně určené adresáty ani předmět. Splňují tedy pojmové znaky právního předpisu jako abstraktního aktu.

7. Jelikož tedy napadené usnesení odpůrkyně není opatřením obecné povahy, nýbrž právním předpisem, nezbylo zdejšímu soudu než konstatovat, že k jeho přezkumu nemá pravomoc. Nedostatek pravomoci je neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení, který vede k odmítnutí návrhu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. dle prvního výroku tohoto usnesení.

8. Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., dle něž žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo, byl-li návrh odmítnut.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. srpna 2019

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu